

ASPECTS REGARDING ENVIRONMENTAL RACISM'S INEQUITY TO JUSTICE TRANSITION

Ingrid Ileana Nicolau

Lecturer, PhD, "Spiru Haret" University of Bucharest

Abstract: Until recently the environmental protection was focused on well defined issues, such as preservation of wildlife and habitat, pollution, over population. Presently the environmental protection is entering a new phase of activism, that of social justice, as a response to the environmental racism accusations. Today's trend, scientifically proven, regarding this type of politics is to deposit hazardous waste and locate the appropriate facilities for it in areas inhabited by an ethnic minority. Regarding environmental racism at international level, countries with a well developed industry sector export highly toxic waste to the developing countries. Social, economics, race criteria represent key factors in selecting the storage/deposit location.

Most efficient method to find environmental justice is that of combining the strategies and techniques used by activists groups with the political, technical, financial resources of the key environmental organisations, thus creating an efficient alliance.

Keywords: environmental racism, environmental, hazardous waste, environmental justice

Inegalitățile de mediu există în trei zone majore 1) deciziile cu privire la locul unde se depozitează deșeurile și instalațiile de prelucrare ale acestora; 2) impunerea unor legi și regulamente de mediu; 3) structura agențiilor și grupărilor de mediu. Dintre cele trei, din punct de vedere al rasismului ecologic, depozitarea deșeurilor periculoase și localizarea instalațiilor de prelucrare sunt cele mai controversate.¹

Depozitarea și prelucrarea deșeurilor

Nevoia de a elimina deșeurile periculoase într-o manieră eficientă reprezintă o considerație importantă în alegerea locației instalațiilor de prelucrare a deșeurilor periculoase. Eliminarea necorespunzătoare a deșeurilor crește riscul de a dăuna atât mediului înconjurător cât și a bunăstării oamenilor.² Comunitățile alertate cu privire la riscurile asociate cu instalațiile de prelucrare a deșeurilor periculoase se opun în mod activ construirii acestor instalații în vecinătatea lor.

Cantitatea însemnată de deșeuri generate în fiecare an exacerbează problema. Cu toate că progresul tehnologic poate dezvolta metode mai eficiente de eliminare a deșeurilor și de reducere a deșeurilor generate, va fi o continuare nevoie de instalații de prelucrare a deșeurilor. Problema rasismului ecologic va deveni și mai vizibilă pe măsura ce numărul locațiilor disponibile pentru amplasarea instalațiilor de prelucrare a deșeurilor va continua să scadă iar generarea de noi deșeuri va continua.

¹Fisher Maria Ramirez, *On the road from environmental racism to Environmental Justice*, published by Villanova University School of Law Digital Repository, 1994, p.449;

² Walsh Maureen, *The global trade in hazardous wastes: Domestic and International Attempts to Cope with a Growing Crisis in Waste Management*, Cath. U.L., 1992, p.103, 104

Există studii care susțin cu certitudine faptul că persoanele de culoare suportă o povara mai mare în privința mediului înconjurător.³ În 1983, Biroul General de Control (GAO) a realizat un raport cu privire la legătura "dintre locația instalațiilor de prelucrare a deșeurilor periculoase și statutul rasial și economic al comunităților înconjurătoare". Studiul GAO a raportat o corelare puternică între rasă și sărăcie și localizarea instalațiilor de prelucrare a deșeurilor. În cele opt state care compun regiunea EPA IV, studiul a identificat patru zone de depozitare a deșeurilor. În trei dintre aceste comunități, Afro-Americanii reprezintă majoritatea populației. În plus, GAO a raportat că cel puțin 26% din populația celor patru comunități sunt atât afro americani cât și sub nivelul minim de sărăcie.

Motivată de către rezultatele studiului GAO, Biserica Unificată a lui Hristos (UCC) a realizat un studiu în Statele Unite în 1987. Studiul UCC a fost mult mai complex decât cel efectuat de GAO, pentru că s-a concentrat la întreg teritoriul USA. Studiul UCC a raportat că în comunitățile cu o singură instalație de prelucrare a deșeurilor există de două ori mai mulți oameni de culoare decât în comunitățile fără astfel de instalații.

În 1990, EPA (US Environmental Protection Agency) a supravegheat și evaluat datele existente cu privire la nivelul de împovărare al comunităților de culoare. Raportul EPA a notat că "mediul înconjurător și datele privind sănătatea nu sunt colectate și analizate în funcție de venituri și de rasă. Mai important, raportul indică că informațiile cu privire la riscurile de îmbolnăvire pe care îl reprezintă instalațiile de prelucrare nu sunt colectate în mod regulat."⁴ Cu toate acestea, raportul EPA recunoaște ca există informații care indică faptul că minoritățile rasiale și etnice sunt mai predispuse de a locui lângă o instalație de prelucrare a deșeurilor sau o zonă necontrolată de depozitare a deșeurilor periculoase decât albi.

Slăbiciunea politică a grupurilor minoritare mărește probabilitatea ca instalațiile de prelucrare a deșeurilor periculoase să fie construite în comunități de culoare. De exemplu, companiile de management al deșeurilor caută să își construiască instalațiile de prelucrare a deșeurilor în zonele în care trăiesc minorități pentru că aceste comunități nu sunt capabile să realizeze campanii eficiente împotriva construirii de instalații de procesare a deșeurilor. Pe de altă parte, aceste companii evită zonele în care comunitatea este mai probabil să organizeze cu succes acțiuni de prevenire a construcției de instalații pentru prelucrarea deșeurilor în acea zonă. Efectul este acela de transfer a problemelor de mediu de la comunitățile albe la cele de culoare.

Dovezile arată faptul că distribuția inegală a instalațiilor de prelucrare a deșeurilor periculoase în comunitățile de culoare este o consecință a factorilor politici și economici. Din acest punct de vedere, factorul rasial poate să nu pară a fi determinant în privința amplasamentelor. Cu toate acestea explicația că alți factori în afară de cel rasial contribuie la amplasarea disproporționată a instalațiilor de prelucrare a deșeurilor periculoase în comunitățile de culoare este una insuficientă.⁵

Cu ocazia zilei mondiale a mediului Fundația Desire a transmis următorul mesaj: "Cele mai multe rampe de gunoi din România nu sunt conforme din punct de vedere ecologic. Ele acționează atât ca bombe ecologice, cât și ca bombe sociale. În pofida aderării la legislația europeană în domeniu, în viața noastră de zi cu zi observăm funcționarea vechiului sistem de colectare, stocare și prelucrare care rezultă în soluții toxice de gestionare a deșeurilor. Mai mult decât atât, în România autoritățile publice, și/sau companiile industriei deșeurilor nu au luat nicio măsură de protecție a oamenilor care lucrează informal pe rampele de gunoi, astfel încât aceștia continuă să asigure selectarea deșeurilor în condiții absolut precare care le periclitează viața și sănătatea. Cazul din Pata Râtu Clujului este bine-cunoscut în acest sens. Până când rampa veche va mai funcționa, este nevoie urgentă de implicarea autorităților în vederea îmbunătățirii condițiilor de trai și de muncă de

³Frey Susan, *Environmental Racism: Time for the Green Movement to Recognize Color*, Santa Clara Mag., Summer 1996, p.18.

⁴Naikang Tsao, *Ameliorating Environmental Racism: A Citizen's Guide to Combatting the Discriminatory Siting of Toxic Waste Dump*, 67 N.Y.U. L. Rev.n.49, 2000,p.366;

⁵Bullard Robert, *Dumping in Dixie: Race, Class and Environmental Quality*, in *Race and the Incidence of Environmental Hazards*, Bunyan&Bryant&Paul Mohai eds, 1992, p.30-32;

pe lângă rampa de gunoi. În măsura în care rampa veche se va închide, autoritățile și companiile vor trebui să își asume responsabilități în ceea ce privește destinul acestor oameni, de exemplu, prin oferirea unor locuri de muncă decente în procesul de ecologizare și mai încolo, la noua rampă ecologică. Este timpul ca guvernul României și autoritățile locale să implementeze programe de dezvoltare socio-teritorială care nu doar că nu mai contribuie la formarea zonelor de locuire defavorizate în medii poluate (stații de epurare a apei, rampe de gunoi, stații de deșeuri chimice și industriale etc.), ci își propun să remedieze cât mai repede posibil consecințele sociale ale marginalizării populației sărace în astfel de spații, eliminând într-un final acest fenomen (re)produs nu doar prin mecanisme economice și politice, ci și prin concepțiile și practicile rasismului de mediu.”⁶

Există două reacții uzuale la acuzațiile de rasism privitor la mediul înconjurător. Deseori, răspunsurile la acuzațiile de discriminare este acela că agențiile guvernamentale acționează în conformitate cu un mediu neutru rasial, de care beneficiază toți cetățenii. Celălalt răspuns expune modul de alegere a instalațiilor de prelucrare drept unul influențat politic și economic, însă nu și rasial.

Aplicarea discriminatorie a regulamentelor de mediu

Componența rasială a zonelor din vecinătatea instalațiilor de prelucrare a deșeurilor periculoase poate influența într-o anumită măsură gradul de aplicare a legislației și regulamentelor de mediu.⁷ Prin aplicarea legislației de mediu în comunități de culoare semnificativ mai puțin decât în comunitățile albe, agențiile care guvernează aprobă tacit nerespectarea legii. În concluzie, instalațiile de prelucrare a deșeurilor vor fi mai des întâlnite în comunitățile de culoare pentru că aici amenajările vor fi inexistente sau suficient de mici pentru a putea fi considerate un cost acceptabil pentru conducerea afacerii.

Lipsa oamenilor de culoare în cadrul factorilor decizionali în legislația de mediu

Eșecul guvernului federal al Statelor Unite de a răspunde adecvat acuzațiilor de rasism ecologic este dovadă a neputinței politice a persoanelor de culoare. Neputința politică îmbracă forme diferite de la eșecul persoanelor de culoare de a își exercita puterea oferită de votanți, până la numărul minim de persoane de culoare în cadrul birourilor politice și în poziții cheie. În consecință, persoanele de culoare nu au beneficiat de avantajele reprezentării legislative, sau de nivelul de aplicare legislativă așa cum este cazul în problemele de mediu.

Persoanele de culoare sunt insuficient reprezentate la toate nivelurile guvernamentale. Lipsa reprezentării minorității la nivel național este semnificativă pentru că politica de mediu la nivel național în US este determinată de către Congres, agențiile federale și curțile federale. În lipsa reprezentanților care să prezinte și să apere interesele lor, persoanele de culoare nu pot beneficia de protecția de mediu, iar în schimb trebuie să suporte povara și costurile acestor politici.

Principalele organizații de protecție a mediului au fost aspru criticate pentru lipsa lor de interes în problemele de mediu care au impact asupra persoanelor de culoare⁸. La prima vedere, rolul grupurilor ecologiste pare să nu aibă un impact rasial asupra mediului. Cu toate acestea, văzute în lumina influenței puternice pe care o exercită asupra politicilor de mediu, grupurile de protecție a mediului ar putea fi factori importanți în combaterea rasismului ecologic.

⁶<http://www.desire-ro.eu/?p=490>

⁷Lavelle Marianne & Coyle Marcia, *The Federal Government, In Its Cleanup of Hazardous Sites and Its Pursuit of Polluters, favors White Communities Over Minority Communities Under Environmental laws Meant to Provide Equal Protection for All Citizens, A National Law Journal Investigation has Found*, Nat L L.J., 1992;

⁸Profesorul Bullard recunoaște că așa numitele *Big Ten* grupări ecologiste au răspuns acestor critici, totuși alți autori consideră încă, că aceste grupări nu avansează destul de rapid în sensul de a răspunde acestor probleme.

La fel ca și în alte zone ale societății, discriminarea rasială a împiedicat implicarea persoanelor de culoare în grupurile de protecție a mediului. În consecință, grupurilor de protecție a mediului le lipsește diversitatea în structură, personalul și conducerea lor fiind preponderent albe.⁹ În marea majoritate, grupurile de mediu importante sunt de acord cu faptul că mișcarea ecologistă nu s-a preocupat cu problemele minorităților. Drept răspuns, principale grupări de protecție a mediului au încercat să atragă persoane de culoare în organizațiile lor și și-au unit forțele cu organizații locale care se adresează problemei rasismului ecologic.

Odată ce grupurile de protecție a mediului au atras persoane de culoare, ele trebuie să încerce să susțină acest interes. În mod uzual, grupurile pastrează interesul prin oferirea de beneficii și bazându-se pe implicarea personală. Acest fapt înseamnă că aceste organizații trebuie să își modifice agenda și politicile pentru a include probleme ce interesează și persoanele de culoare. Cu toate acestea, în ciuda eforturilor recente, de a diversifica organizațiile de protecție a mediului, unii critici afirmă că multe dintre organizații nu au trecut de faza unei diversificări retorice.¹⁰

Lipsa reprezentării minorității în toate organizațiile care fac sau influențează politica de mediu trebuie remediată dacă se dorește obținerea justiției ecologice. Fără o reprezentare mai numeroasă, grupurile de protecție a mediului vor continua să ignore problemele de mediu ale persoanelor de culoare. Astfel, toate tipurile de grupuri ecologiste trebuie să ia măsuri fie pentru recrutarea persoanelor de culoare fie pentru a deschide canale de comunicare cu grupările minorităților. Grupurile principale au, de asemenea responsabilitatea de a combate inegalitățile de protecție a mediului înconjurător. Odata ce aceste grupuri obțin diversitatea în pozițiile lor de conducere precum și în rândul membrilor, problemele persoanelor de culoare vor intra în agenda acestor organizații. Acest lucru va face ca organizațiile de protecție a mediului să ofere resurse financiare, tehnice sau sfaturi legislative comunităților locale.¹¹ Cu toate că această cooperare este necesară pentru a obține justiția ecologică, anumite obstacole trebuie să fie depășite înainte ca reprezentarea minorităților să poată fi realizată.

Calea obținerii justiției de mediu necesită implicarea legislativului, a activiștilor. Încercările de a obține justiția de mediu trebuie să înceapă cu cooperarea dintre aceste grupuri. Astfel, recente discuții dintre aceste grupuri trebuie să continue astfel încât toți să împartă în mod egal beneficiile și riscurile politicilor de protecție a mediului. Acest fapt, sugerează că obținerea justiției de mediu va fi rezultatul unor eforturi masive făcute de către o alianță compusă din organizațiile de apărare a drepturilor civile și organizațiile de mediu.

Având în vedere că obiectivele acestor grupuri se întrepătrund, ei trebuie să realizeze un parteneriat pentru a obține justiția de mediu. Odată ce activiștii din teritoriu și grupările de mediu încep să colaboreze pentru combaterea inegalităților de mediu, ambele părți vor câștiga putere și influență, forțând societatea să aloce într-o manieră mai echitabilă beneficiile și poverile protecției mediului. Rezultatele unui asemenea efort complex depus de organizațiile locale de activiști și marile grupări ecologice se datorează cunoștințelor, experienței și resurselor cu care fiecare contribuie. De exemplu, organizațiile locale vor aduce informații specifice și experiența în mișcarea justiției mediului înconjurător. Grupările ecologice la nivel național vor oferi resurse tehnice, politice, juridice și financiare. Acest efort combinat va crea o alianță puternică pentru prevenirea inegalităților de mediu și asigurarea unui mediu înconjurător sigur pentru toți.

Adevărata piatră de temelie a impactului unei idei asupra legislației de mediu nu este, bineînțeles, efectul său asupra burselor juridice. Se orientează însăși cerințelor protecției mediului, în special, la nivelele de distribuire a protecției mediului ce rezultă din aceste cerințe.¹² În cazul rasismului ecologic, impactul a fost la scară largă însă relativ invizibil pentru mulți observatori.

⁹ Adams John, *The Mainstream Environmental Movement*, 18 EPA Journal, 2002, p.25,26;

¹⁰ Fisher Maria Ramirez, *op.cit.*, p.17,18;

¹¹ Idem, p.29;

¹² Lazarus Richard, *Environmental Racism! That's What It Is*, University of Illinois Law Review, January 2010, p.264;

În ceea ce privește politicile de impunere una dintre cele mai vechi cerințe ale justiției de mediu a fost aceea că legislația de mediu în vigoare este prea puțin aplicată în cadrul comunităților de culoare și a celor cu venituri mici. Fie că din considerente conștiente sau inconștiente, personalul care aplică legislația ignoră sau tratează superficial nevoia acestor comunități de a supraveghea activitatea instalațiilor de prelucrare a deșeurilor. Rezultatul este că sunt mai puține acțiuni de impunere, reparațiile au efecte mai scăzute atunci când acțiunile sunt întreprinse și este un procent mai ridicat de neconformități.

Schimbări în politicile de aplicare a legislației guvernamentale au loc, acestea incluzând schimbări în politicile guvernului federal cu privire la stabilirea priorităților. EPA consideră acum factorii justiției de mediu într-o varietate de scenarii atunci când analizează anumite instalații de prelucrare, anumite zone geografice, în vederea aplicării legilor.

Concluzii

Justiția ecologică va fi obținută prin cooperarea dintre organizațiile locale și naționale. Lupta se va purta atât în tribunale cât și în comunitățile locale. Aceste grupări trebuie să fie vigilențe în monitorizarea regulamentelor de protecție a mediului înconjurător pentru ca legislația să fie aplicată în mod echitabil. În cele din urmă, grupările trebuie să facă eforturi pentru a atrage persoane de culoare în cadrul lor și să promoveze justiția ecologică. O consecință inevitabilă a obținerii justiției de mediu este reducerea zonelor disponibile pentru amplasarea instalațiilor de prelucrare a deșeurilor periculoase. Prin urmare, pe lângă concentrarea pe echitatea protecției mediului înconjurător, aceste grupuri trebuie să dezvolte și modalități mai sigure și mai echilibrate pentru managementul deșeurilor periculoase.

BIBLIOGRAPHY

- Adams John, *The Mainstream Environmental Movement*, 18 EPA Journal, 2002;
- Bullard Robert, *Dumping in Dixie: Race, Class and Environmental Quality*, in *Race and the Incidence of Environmental Hazards*, Bunyan&Bryant&Paul Mohai eds, 1992;
- Fisher Maria Ramirez, *On the road from environmental racism to Environmental Justice*, published by Villanova University School of Law Digital Repository, 1994;
- Frey Susan, *Environmental Racism: Time for the Green Movement to Recognize Color*, Santa Clara Mag. , Summer 1996;
- Lazarus Richard, *Environmental Racism! That's What It Is*, University of Illinois Law Review, January 2010;
- Lavelle Marianne &Coyle Marcia, *The Federal Government, In Its Cleanup of Hazardous Sites and Its Pursuit of Polluters, favors White Communities Over Minority Communities Under Environmental laws Meant to Provide Equal Protection for All Citizens, A National Law Journal Investigation has Found*, Nat L L.J., 1992;
- Naikang Tsao, *Ameliorating Environmental Racism : A Citizen 's Guide to Combatting the Discriminatory Siting of Toxic Waste Dump*, 67 N.Y.U. L. Rev.n.49, 2000;
- Walsh Maureen, *The global trade in hazardous wastes: Domestic and International Attempts to Cope with a Growing Crisis in Waste Management*, Cath. U.L.,1992;
- <http://www.desire-ro.eu/?p=490>